

Tuần Báo Vô Vi

15 tháng 11 năm 2015

Số 264

Email: tuambaovovi@gmail.com

Website: www.voviphatphap.org

Tuần này :

- Mục Bé Tám
- Lời Vàng Tiếng Ngọc
- Thư Từ Lai Vãng
- Thi Ca của Đức Thầy
- Bên Đèn Đọc Sách

Tờ báo hằng tuần của Pháp Lý Vô Vi Khoa Học Huyền Bí Phật Pháp phục vụ cho bạn đạo Vô Vi thế giới

Mục Bé Tám

Copyright by Lương Sĩ Hằng-Vĩ Kiên. All rights reserved.

Thưa các bạn,

Mục Bé Tám, viết qua tâm KHÔNG, liên hệ với từ quang của Đại Bi, nó cũng là một liều thuốc trị tâm bệnh và giải tỏa uất khí của tim, gan và thận. Không nên cắt xén bất cứ giai đoạn nào, có Đạo Tâm thì sẽ hiểu chiều sâu của Mục Bé Tám. Ước mong các bạn thực hành đúng đắn, thì sẽ cảm thông chiều hướng phát triển của tâm linh.

Kính bái,
Bé Tám

Phần câu hỏi dành cho buổi sinh hoạt “Mục Bé Tám”:

1. Tình thâm nằm ở đâu ?
2. Làm sao mới biết được mình đã thanh tịnh ?
3. Muốn biết được sự siêu diệu sẽ cảm giác ra sao ?
4. Năm Mậu Dần kính chúc các bạn một năm thường lạc, dày công tu tiến, ước mong giải bớt sức chèn ép của thiên cơ ở kỳ tới.
5. Muốn buông bỏ tất cả thì phải làm sao ?
6. Tuệ giác phát sáng từ đâu ?
7. Muốn trung thành và chung thủy với đạo pháp thì phải làm sao ?

Copyright © Lương Sĩ Hằng - Vĩ Kiên & VÕ VI. All rights reserved.

Monaco, 25/01/98 4 :00 AM 1) Hỏi: <i>Tình thâm nằm ở đâu ?</i> Đáp: Thừa sự tiến hóa chung nằm ở tình thâm đạo mẫu, chung đường tu tiến. Kệ : Thực hành khai triển tạo thành duyên Bền chí tâm linh rõ mỗi giềng Hành khổ không than tâm dứt khoát Trì tâm tu luyện tự mình xuyên.	Monaco, 26/01/98 3 :50 AM 2) Hỏi: <i>Làm sao mới biết được mình đã thanh tịnh ?</i> Đáp: Thừa gặp trở ngại tâm không động tức là tịnh, giải quyết mọi sự rất sáng suốt, chẳng có sự buồn hay lo. Kệ : Tự mình thức giấc chẳng còn lo Nhân quả gieo trồng chuyển quanh co Kiếp trước gieo nhân nay hái quả Bệnh tình cũng vậy tự mình mờ.
Monaco, 27/01/98 4 :05 AM 3) Hỏi: <i>Muốn biết được sự siêu diệu sẽ cảm giác ra sao ?</i> Đáp: Thừa muốn biết được sự siêu diệu phải có một ý chí vô cùng tận, nhiên hậu mới cảm giác được sự vô cùng sáng và trống không, chẳng có gì phải lo âu cả. Kệ : Nằm trong nguyên lý thật thà Thức giấc minh tâm tự tiến hòa Giải tỏa muôn chiều trong ý tốt Hành thông tự đạt tự mình hòa.	Monaco, 28/01/98 00 :00 AM 4) Năm Mậu Dần kính chúc các bạn một năm thường lạc, dày công tu tiến, ước mong giải bớt sức chèn ép của thiên cơ ở kỳ tới. Kệ : Duyên lành đạt pháp tự siêng hành Giải quyết tâm linh tự đạt thanh Bớt khổ tâm vui tâm đạt pháp Duyên lành sớm đắc tự hòa thanh.
Monaco, 29/01/98 3 :40 AM 5) Hỏi: <i>Muốn buông bỏ tất cả thì phải làm sao ?</i> Đáp: Thừa muốn buông bỏ tất cả thì phải buông bỏ ngay trong tâm thức, không nên trói buộc mình trong chỗ thương nhớ. Không thương không nhớ thì mới dễ tu, quên đi chuyện trần tục thì hồn mới tự cảm thấy nhẹ nhàng. Ngược lại nếu tạo sự lo âu thì sẽ rối ren. Kệ : Tự mình thức giấc chẳng gào than Thực hiện công phu khỏi thấp đèn Trí sáng tâm minh không dấy bận Quy thiên dễ dãi chẳng cơ hàn.	Monaco, 30/01/98 2 :40 AM 6) Hỏi: <i>Tuệ giác phát sáng từ đâu ?</i> Đáp: Thừa tuệ giác phát sáng từ chính giữa trước trán, nhắm mắt có thể nhìn xa hiểu rộng, không khác gì người đi săn ban đêm mang đèn nơi đó. Kệ : Tu lâu chẳng có lần mờ tiến Thức giấc minh tâm chẳng có phiền Thấy rõ mọi điều trong thức giác Bình minh sáng tỏa chẳng lo phiền.
Monaco, 31/01/98 2 :35 AM 7) Hỏi: <i>Muốn trung thành và chung thủy với đạo pháp thì phải làm sao ?</i> Đáp: Thừa muốn trung thành và chung thủy với đạo pháp thì phải thường xuyên thực hành pháp môn, không khác gì người đời được Trời ban cơm gạo ăn sống hằng ngày. Đạo không khác gì buổi cơm tinh thần cần thiết cho cuộc sống, giữ lấy nó mà sống đến hơi thở cuối cùng, phục vụ tâm lẫn thân trong chu trình tiến hóa. Kệ : Thâm sâu cũng phải tâm thân hòa Thực hiện tâm linh sống thiết tha Đời là kích động trong tạm cảnh Tâm vui tự độ sống chung hòa.	

TÂM LINH TỰ GIÁC (tiếp theo)

...

“Trong không mà có đời đời

Tranh giành không đạt là lời phỉnh ngôn”

“Trong không mà có đời đời”: Chúng ta giành giật chuyện này, chuyện kia, hơn thua người này, người nọ tưởng là chúng ta thắng mà chính chúng ta đã phỉnh chúng ta rõ ràng. Chúng ta đã gạt chúng ta rõ ràng. Cho nên, nhiều người không tu càng ngày tư tưởng càng chìm lìm rồi sanh ra những bệnh tim, gan, ti, phế, thận bất ổn sinh đủ bệnh, thần kinh suy nhược. Đó là trong cái cảnh giành mà không đạt là lời phỉnh ngôn làm cho mình lâm phải một cái bệnh trạng đau khổ.

“Mau mau tu luyện quy hồn

Minh trần là tạm là còn tạm qua”

Phải mau mau tu luyện, phải sửa mình để trở về với phần thanh cao là phần hồn.

Minh trần hiểu thế gian là tạm là còn tạm qua. Cái còn nó che chúng ta tạm một thời gian mà chúng ta bước qua rồi, không còn cái gì nữa, không còn nó nữa, cái cảnh tạm mà thôi.

“Học rồi mình lý phải xa

Tiến theo chơn lý thật thà hơn xưa”

Chúng ta học rồi trong cái nghịch cảnh mà các bạn đã và đang học đây, rồi các bạn sẽ minh lý, minh lý rồi các bạn sẽ xa nó.

“Tiến theo chơn lý thật thà hơn xưa”: Chúng ta ở trong cái nguyên căn của mọi sự việc, mọi trạng thái thì chúng ta thấy thật thà hơn xưa. Chúng ta yêu thương tất cả thì thật thà. Chúng ta bênh cái này bỏ cái kia, chúng ta đâu có còn sự thật thà nữa. Chúng ta là tất cả, tất cả là chúng ta, chúng ta mới thấy sự thật thà yêu thương trong cái tình thương xây dựng đạo đức sáng suốt bề trái cũng như bề mặt. Đó, thì lúc đó chúng ta mới thật thà không làm việc quá đáng để đối xử với một người khác. Một sự việc gì chúng ta cũng ở trong tình thương dẫn giải và tiến hóa.

Cho nên cái chân lý nó không có xa. Mà nó xa tại vì cái hạ trí bành trướng thì nó xa chơn lý. Mà cái hạ trí các bạn tu các bạn làm Pháp Luân, Thiền Định nó đẹp tất cả hạ trí, nó lên trung giới, hạ thừa xong

rồi lên tới trung thừa, nó dòm nó thấy cái cá tánh si mê của nó, nó càng ngày càng sửa. Rồi lên tới thượng thừa thì hoàn toàn trong tinh thần xây dựng cõi mở và dẫn tiến. Cái phần thanh điển ngay hạ đạo thành các bạn đó, ngay trung tim bộ đầu là đưa tất cả vạn linh tiến hóa lên trên trong cái tinh thần xây dựng cõi mở hết thảy. Đó, cái khó là khó đẹp nhứt là cái phần hạ trí và hạ thừa.

Cho nên, những người mới tu phải hết sức cố gắng Soi Hồn, Pháp Luân, Thiền Định, đó là dời lần lần. Tại sao phải Soi Hồn, rồi mở trung ương rồi, rồi làm Pháp Luân để giải từ trung tới hạ, rồi từ hạ nó đi lên trên trung giới, rồi từ trung giới tiến lên tới thượng giới. Nó đòi hỏi sự dày công đi một vòng quanh, cũng như vòng quanh của trái đất vậy, mới tiến tới sự ổn định ở bên trên, thì không hành làm sao có. Các bạn không hành không bao giờ được. Mà các bạn đi trong tinh thần mê tín thì các bạn càng ngày càng bành trướng sự hạ trí thêm lên là các bạn muốn người ta giúp đỡ các bạn mà các bạn không làm.

Tôi đã nói sự linh động cao đẹp nhẹ nhàng ở bên trên lúc nào cũng mau hơn cái phần hạ trí và sáng suốt hơn cái phần hạ trí. Dù cho người ta tiến tới đứng sát bên bạn giúp bạn nhưng mà bạn không chịu bỏ cái hạ trí mà đi lên trên thượng giới thì làm sao người ta giúp. Người ta sẵn cho mình mỗi tầng, mỗi giới mà mình chịu tiến lên thì mình hưởng, không chịu tiến lên thì mình bị kẹt. Đó, cho nên cứ trần nhiễm trần, rồi sự ô trược nó rút các bạn.

Trong bạn đạo lẫn nhau cũng vậy, tìm đạo lẫn nhau, người này mê người kia, người kia mê người nọ, rồi muốn lấy lẫn nhau, cái đó cũng là cái thử thách. Mà cái thử thách là do đâu ? Là do chúng ta thiếu cái dũng. Nếu chúng ta thiếu dũng, chúng ta đủ tinh thần học cái dũng chúng ta về chúng ta có sáng, chúng ta công phu hiểu sự việc đó thì chúng ta không có đụng chạm với chuyện đời mà để gây ra sự đau khổ trong nội tâm.

Cho nên, các bạn nên thức giác cái chuyện đụng chạm của tình ái, thương yêu này kia, kia nọ là cắt nghĩa cho các bạn thấy cái hạ trí, nó làm ô trược, nó làm cho các bạn thiếu sự thanh cao ở bên trên. Đó, phải có đụng chạm rồi các bạn mới thấy, tôi chờ để

tự nhiên, rồi hỏi các bạn thấy chớ! Hai mươi tuổi các bạn thích cái đó lắm, ba mươi tuổi, bốn mươi tuổi, năm mươi tuổi cũng vẫn còn thích. Còn ngoài cái tuổi đó thì tự nhiên nó không có thích nữa, lớn tuổi nữa thì nó không có nghĩ tới vấn đề đó, tự nhiên nó xa.

Mà bây giờ, chúng ta đã thấy rõ rằng cái con đường đạo phải tự mình tiến mà tiến bằng cách nào? Chờ cái tuổi tác nó dẫn chúng ta tiến được không? Tiến rất chậm, được chớ sao không được; nhưng mà rất chậm, tới đó rồi cơ thể nó tiêu, không có chờ chúng ta được. Mà chúng ta hành pháp là chúng ta tiến trước cái giờ thể xác bị nạn, ly khai thể gian. Chúng ta tiến mau hơn và chúng ta sẽ đạt pháp trước ngày giờ cái cơ thể nó bị tiêu diệt. Đó, cho nên các bạn ở trong thử thách và tìm hiểu, phải nhớ rằng cái con đường tự giác mình phải tự tiến mới tiến được, chớ không bao giờ mà dung dưỡng những cái gì lồi cuồn chúng ta nữa.

Cho nên, để cho các bạn tự do được hiểu vì các bạn có công phu và tôi khuyên các bạn sau làm cái gì, tới cũng công phu, công phu rồi các bạn tự giác. Qua một cơn đau khổ ham muốn về tình dục, rồi các bạn bị thất bại, các bạn thấy thêm thường ghê lắm. Nhưng mà một thời gian các bạn công phu đắc lực rồi, các bạn thấy cái chuyện đó là tầm thường, không có giá trị gì. Cái phần mà các bạn đang tìm, đang kiếm này cái đó là phần vĩnh cửu sáng suốt. Cái tình dục thiêng liêng sáng suốt, cái tình dục cõi mở tiến về hào quang dẫn tiên đi thẳng lên trên đó, thương yêu muôn loài, thương yêu phần không động xa xưa của chúng ta. Hào quang không động đã hỗ trợ cho chúng ta bất cứ giờ phút nào, chúng ta tiến về đó là chúng ta đạt được cái yêu trọn lành, thương trọn lành. Cái đó là quý giá vô cùng, vô cực, vô biên và chúng ta không chấp nê bất cứ một vết thương gì đến với thân thể chúng ta. Bởi vì, cái đó là cái lẽ tự nhiên là thương tích. Bây giờ, các bạn tu đây các bạn đã bị thương tích rất nhiều, các bạn thấy chưa? Nhiều chuyện, nhiều chuyện không bị thương da thịt nhưng mà trong tim các bạn bị lói (¹) bởi những nghịch cảnh, bị đâm thẳng vô trong con tim của các bạn vì nghịch cảnh của gia cang, vì nghịch cảnh của thời cuộc đủ thứ hết chông gai thì cơ thể các bạn cũng bị chảy máu tràn ngập hết chớ không phải không đâu, đừng có tưởng trọn vẹn đâu? Ai cũng phải bị cái nạn, mà qua cái nạn rồi là tiến hóa, mà đạt được cái tiến hóa đó mới là vững bền,

mới là chắc. Chớ mà mỗi thứ mỗi sợ, các bạn không bao giờ tiến. Tôi nói tu rồi các bạn sẽ thấy không không gian và không thời gian thì lúc nào bạn cũng có cái thiền để tu, dùng cái trí ý tưởng nhớ cái phần cao siêu ở bên trên, tiến tới siêu phàm mới hóa giải được mọi sự việc. Còn nếu còn ở dưới hạ trí, hạ phàm thì nó lung tung và nó kẹt lấy nó, làm nhiều chuyện khó giải quyết và khó thông, bực tức thêm và không có tiến hóa. Khi các bạn bực tức cũng không khác gì người ta đang lấy dao lóc thịt của các bạn, đó là cái vết thương nữa, thấy không? Bây giờ, chúng ta tiến lên, cho nó bị thương đi để chúng ta nuôi dưỡng cái sự sáng suốt và tự tiến ở trong cái dừng tĩnh và vượt qua mọi sự trở ngại ở bên trong, chúng ta mới thấy được cái hào quang sáng suốt của nội tâm. Lúc đó đi đâu cũng là vui vẻ, đi đâu cũng là tình thương, đi đâu cũng là đạo đức thì không bao giờ các bạn thiếu hạnh phúc trọn lành trong tâm của các bạn đâu. Đối diện với vợ con cũng vậy, khi mà bạn đạt được rồi nó là gì? Nó cũng là một phần ảnh hưởng chúng ta, giúp chúng ta, ta cũng là một phần soi sáng cho chúng nó thì trong cái cộng đồng tiến hóa thấy lý thú biết bao nhiêu, hạnh phúc triền miên, vui vẻ, không có cái gì đau khổ hết.

Cảm ơn các bạn.

(Trích từ băng giảng của Đức Thầy – ngày 9/10/1977)

¹ Lói: đau nhói.

Qua Mục Thư Từ Lai Vãng, bạn đọc có dịp chia sẻ tâm sự thiết tha của người gởi - các đứa con Vô Vi từ khắp Năm Châu; học hỏi và cảm nhận lòng thương yêu, sự hi sinh tận độ vô bờ của người nhận - Thầy Tám, người Thầy, người cha VÔ VI yêu quý Những lá thư gói ghém tâm tình thấm thiết, nhất là từ các bạn Vô Vi đang ở quê nhà xa tít với hoàn cảnh khó khăn, gút mắc từ ĐẠO lẫn ĐỜI, luôn được hồi âm bằng những lời khuyên giải sáng suốt, chân tình, hướng tâm về chân lý vô cùng siêu diệu.

THƯ GỎI THẦY TỪ VIỆT NAM

VN, ngày 23 tháng 9 năm 1997

Ông Tám kính yêu,

Thưa Ông, chiều nay con hân hạnh được tiếp chuyện anh S khi anh đến thăm trung tâm con.

Qua anh S, con được biết tấm lòng nhân nghĩa, từ bi hỉ xả của Ông. Ông đã giúp đỡ rất nhiều người vượt qua được khó khăn hoạn nạn để họ có cuộc sống tốt đẹp hơn và sống có ý nghĩa hơn.

Thưa ông, bây giờ là nửa đêm, H cuối thu trời se lạnh, con không sao ngủ được vì nghĩ đến ông -- một người ông đáng kính và rất đổi thân thương. Con vội bật dậy viết thư thăm hỏi sức khỏe ông và mong ông được trường thọ. Con xin phép được tâm sự với ông như đứa cháu nhỏ nói chuyện với ông mình. Thưa ông, con là bác sĩ nhi khoa ở bệnh viện S, H, con có một phòng khám bệnh tư. Đời sống khá ổn định, kinh tế vững chắc. Thế nhưng trong lòng con lại thôi thúc muốn làm việc thiện và con đã từ bỏ tất cả để thành lập Trung Tâm hỗ trợ giáo dục sức khỏe cộng đồng. Với mục đích hỗ trợ việc chăm sóc sức khỏe ban đầu cho mọi người; chú trọng trẻ em, người cao tuổi, đồng bào vùng cao, vùng sâu xa như: C, L, H, B, A, B, T, G, D, S, V

Qua 2 năm qua chúng con đã làm được một số việc như sau:

- Khám bệnh từ thiện cho trẻ lang thang cơ nhỡ.
- Mở các lớp dưỡng sinh cho người cao tuổi (năng lượng sinh học, Thiền, Diện chẩn dưỡng sinh ...). Mở lớp hướng dẫn phòng chống một số bệnh thường gặp, y thực,
- Đưa kiến thức giáo dục sức khỏe vào trong nhà trường để học sinh có thể tự phòng, chữa một số bệnh thường gặp đơn giản, dễ làm trong tầm tay của chúng.
- Tham gia các chương trình an sinh xã hội, các dự án về bệnh tiêu chảy, viêm đường hô hấp, suy dinh dưỡng

Phương hướng hoạt động tới là: tiếp tục triển khai công việc nói trên và đưa Thiền vào chương trình giáo dục sức khỏe cho học sinh trường D nội trú. Sau đó triển khai ra các trường khác. Làm dự án nhân đạo: "chăm sóc và hỗ trợ những người thiệt thòi do chiến tranh gây ra" (miền Nam VN).

Kinh phí còn hạn hẹp mặc dù trung tâm đã có các hoạt động gây quỹ cũng như được một số cá nhân, tổ chức trong và ngoài nước giúp đỡ nhưng chưa làm được là bao vì vùng khó khăn thì rộng lớn mà khả năng đáp ứng lại có hạn.

Hiện tại, Trung Tâm con cần trang thiết bị cho văn phòng, cần phương tiện đi lại để đến vùng cao, vùng xa xôi được thuận tiện, chủ động hơn, thiếu kinh phí để triển khai dự án.... Con xin gởi kèm theo một số dự án để ông xem và mong muốn ông giúp đỡ chúng con và thông qua những người thân, bạn hữu của ông và những người hảo tâm muốn làm việc thiện lưu ý giúp đỡ Trung Tâm.

Con kính chúc ông sức khỏe dồi dào, an khang, vạn hạnh.

Con viết có điều chi thiếu xót mong ông lượng thứ.

Kính thư,
Bác sĩ NTB

THƯ HỒI ÂM CỦA THẦY TÁM

Oroville, ngày 8 tháng 11 năm 1997

BV con,

Ông Tám vui nhận được thư con đề ngày 23 tháng 9 năm 1997 do anh S chuyển đạt, nhìn hình tướng con rất phúc hậu, tràn đầy tình thương trong xây dựng. Được biết tâm ý thiện lành sẵn có của chính con rất dồi dào, sẵn sàng dang tay học hỏi và cứu đời.

Ông Tám cũng không bước khỏi lãnh vực thương yêu và xây dựng được, chỉ biết lo tu sửa cho phần hồn sớm siêu thoát và ảnh hưởng người kế tiếp đã và đang ngập lặn trong bể khổ trần gian này.

Nước mắt chuyển chạy từ nhịp một, mới thấy một phần nào sự đau thương của quần sanh liên tục phải gánh chịu. Với đại nguyện của chính con đây công học hỏi để cứu đời về thân xác, ngày nay con đang đứng trong vị trí cứu độ quần sanh, tâm thì vô cùng nhưng xác phàm luôn luôn trong giới hạn.

Xây dựng và cứu độ bên ngoài thì phải cần vật chất. Xây dựng tâm linh thì cần khai triển điện năng sẵn có ở bên trong. Hòa hợp bên trong thì mới có cơ hội tự cứu trong giai đoạn thiên cơ biến chuyển này. Chỉ có người dân thân cứu đời thì mới có cơ hội hiểu đạo và tâm linh.

Con là người thông minh mới có được cơ hội học đến trình độ bác sĩ mổ xẻ toàn thân xác phàm, đã được thấy sự vi diệu sắp đặt chằng chịt cấu trúc bởi nguyên điển của cần khôn vũ trụ đã hình thành. Thần kinh trật tự liên hệ với điện năng tự nhiên và hồn nhiên, chuyển chạy thông suốt toàn thân. Sự vi diệu của Trời Đất đã hình thành để giáo dục quần sanh, học hiểu và sửa tiến đến ngày hôm nay, vẫn tiếp tục trong tinh thần phục vụ và xây dựng.

Người tu tự thức và sửa tiến trong khoa học huyền bí của nội tâm thì mới tháo gỡ được nghiệp duyên mà tránh nạn: kích động và phản động trong cuộc sống. Con đã tu phước từ kiếp trước, kiếp này đứng ra đảm đương cứu độ quần sanh trong một xứ chiến tranh cùng mạt, thiếu phương tiện phục vụ nhưng vẫn làm trong khả năng sẵn có của chính con, là điều quý của dân tộc đang quần quai trong bể khổ trần gian.

Càng phục vụ càng thấy được sự sanh tử luân hồi của phần hồn đến và đi rất rõ rệt, theo luật sanh trụ hoại diệt của Trời Đất mà hồi sinh. Cho nên, xứ ta nhỏ bé mà số lượng người càng ngày càng gia tăng, thấy thiếu nhưng vẫn đủ, dựa theo duyên nghiệp mà sống còn trong nguyên lý tồn tại của Trời Đất. Mỗi người một vị trí và một tâm thân, cấu trúc duyên dáng chẳng có một bác học nào có thể chế được khối óc của loài người. Hiểu được mà không làm được, chấp thuận hoàn cảnh hiện hành mà tiến hóa ! Càng quý thương dân tộc lại càng đau khổ. Lắm lúc phải nhìn nhận chỉ có Trời cứu mà thôi !

Ông Tám tu cho đến ngày nay đã chứng kiến không biết bao nhiêu cảnh đau thương của nhân gian lần la cho đến nay và ước mong mọi người chung tiến khai triển tâm linh tạo dựng hòa bình cho mặt đất an vui đúng theo luật sinh tồn của phần hồn

ở cõi bên kia. Nhưng bản chất tham dâm của con người càng ngày càng gia tăng, cuối cùng phải ôm lấy sự hận thù vô lý mà tự phá hủy phần hồn trong chiều hướng tham dâm, tự làm mất căn bản đạo đức của Trời Đất đã và đang ban chiếu hăng ngày.

Nhật Quang Phật và Nguyệt Quang Phật phục vụ vạn linh không ngừng nghỉ. Lúa gạo hoa quả vạn vật đều được hỗ trợ như nhau. Chúng ta đang có một thể xác tự động đi đứng ngồi nằm, tâm thức phát triển tự do hòa hợp cùng Trời Đất qua sự hô hấp tự nhiên của mỗi thể xác trong định luật hóa hóa sanh sanh của Trời Đất. Con là người hiểu biết nhiều về điều này nhưng vẫn bó tay trước giờ lâm chung của bệnh nhân. Sự sống của con người cần rất nhiều yếu tố: có khoa học vật chất và có khoa học huyền bí thì mới kềm chế được sự tham dâm có thể hủy hoại tâm thân mà không hay.

Trí ý thiếu sáng suốt, tâm linh không phát triển sẽ tạo khổ cho chung. Đối với những hình ảnh và chương trình của con đã đề ra, nên đề nghị với chánh phủ hiện hành trình bày từ giai đoạn một giữa Liên Hiệp Quốc, may ra kịp thời xây dựng và cứu khổ những nơi thiếu thốn trong xứ. Có chương trình tốt mà không tiền thì không sao thực hiện được.

Về phần ông Tám thì chỉ có thể phụ giúp phương pháp tu thiền cho nam phụ lão ấu tùy nghi thực hành để giảm bớt sự bơ vơ trong tâm thức, và thấy rõ tình Trời dũng mãnh tu tiến, giảm bớt tham sân. Tham vì sợ nghèo, tham vì sợ đói, quên mất lãnh vực tâm linh, phá vỡ hàng rào chơn lý của Trời Đất, tạo cảnh mê tín dị đoan, đã nghèo lại phân vân không lối thoát. Nếu thực hành phương pháp của Ông Tám đã và đang hành là khứ trước lưu thanh thì dân sẽ biết đường hướng giải thoát và dũng mãnh hành triển, quốc thái dân an, mọi người tự cứu, ảnh hưởng quần sanh trong giai đoạn nguy biến này. Xã hội cùng tu cùng tiến tạo hòa khí cho chung, bình an vô sự !

Cuối cùng con người hiểu là ta đang sống chung với Trời, Đất, và Đạo -- tức là hành pháp đạt tới sự quân bình của nội tâm, xây dựng đại sự chung, tha thứ và thương yêu, xây dựng tốt cho các giới cùng tu cùng tiến, ảnh hưởng nhân loại bất phân màu da chủng tộc. Phật Pháp vô biên, từ bi hỉ xả, tiến trình tốt đẹp và phong phú.

Chúc con vui tiến trong tinh thần xây dựng.

Lương Sĩ Hằng

Thi Ca của Đức Thầy

Tháng 4 năm 1986

NAM MÔ

Nam mô xuất phát cao tăng
Nam mô thanh tịnh góp phần dựng xây
Nam mô tưởng nhớ hàng ngày
Nam mô sáng suốt đổi thay thế tình
Nam mô quán độ tâm linh
Nam mô phán xét mỗi tình giả chơn
Nam mô chẳng có giận hờn
Nam mô khai mở rõ ơn cha Trời
Nam mô tự đặt thanh lời
Nam mô xây dựng đời đời không phai
Nam mô thanh điển trợ hoài
Nam mô khai triển hình hài nhẹ không
Nam mô rõ luật hóa công
Nam mô liên kế muôn vòng khai minh
Nam mô phán xét chơn tình
Nam mô khai mở do mình tự xây
Nam mô đời đạo vui say
Nam mô tự đặt thân này cảm an
Nam mô chơn lý luận bàn
Nam mô thành đạt muôn màn đạt thông
Nam mô một dạ một lòng
Nam mô giữ giới chẳng tòng trước ô
Nam mô giải tỏa nắm mô
Nam mô quy nhứt ứng hô với Trời
Nam mô đạt điển không lời
Nam mô ổn định rõ Trời ân ban
Nam mô tự xét tự bàn
Nam mô khai mở tâm an thực hành
Nam mô không có vấn thành
Nam mô đạt đạo hóa sanh muôn chiều

Nam mô tự đạt cảm siêu
Nam mô sáng suốt đạt nhiều thức tâm
Nam mô xét lý mừng thầm
Nam mô thành đạo tự tầm chơn như
Nam mô hoa nở nụ cười
Nam mô vui đẹp người người đạt thông
Nam mô ý niệm khai thông
Nam mô tự thức chẳng trông tréo tâm
Nam mô ý niệm nguyên âm
Nam mô khai khẩu chẳng tầm được chi
Nam mô thanh tịnh dự thi
Nam mô sáng tạo hợp thì giải thông
Nam mô khai triển muôn vòng
Nam mô quy một chẳng tòng trước ô
Nam mô tự thức tự vô
Nam mô tận độ giải mờ sân si
Nam mô thể đạo tự ghi
Nam mô giải tỏa thân thì đạt an.

Lương Sĩ Hằng - Vô Kiên

NHÂN GIAN DU KÝ (tiếp theo)
của Thánh Hiền Đường

Dịch Giả: Đào Mộng Nam

Hồi Mười Bốn

CON CHÁU HIỀN LƯƠNG TIÊN TỔ ĐƯỢC NHỜ
CHA ÔNG ÁC ĐỨC DI HỌA CHÁU CON

Phật Sống Tế Công
Giáng ngày 23 tháng 2 năm Nhâm Tuất (1982)

Thơ

*Nhân tính bản thiện lạc đào nhiên
Nại trầm nghiệt hải thụ khổ tiên
Như tư nhân duyên kỉ nhân thức
Năng sám chân hồi thoát khổ uyên.*

Dịch

Tâm hiền tính tốt sướng vui thay
Biển khổ trầm luân khỏi đọa đày
Nghiệp chướng nhân duyên lo cởi gỡ
Chân thành sám hối thoát trùng vây.

Tế Phạt: Cầm thú chỉ có bản tính trực giác, tâm không chứa sự gian tà xảo trá; văn minh lí trí đều phản lại tính tự nhiên của trời ban phát, cho nên tham muốn không chán, luôn gian tà xảo trá, khiến đạo đức tiêu tan, tính tình mê loạn, chính khí bại hoại, đau khổ ngập tràn.

Do đó, con người nếu như không sống theo bản tính thiện tự nhiên của trời phú cho thì sẽ tệ hại hơn cả loài cầm thú, chỉ thấy văn minh đẹp đẽ bên ngoài còn nội tâm bên trong kém xa loài thú.

Thái Sinh: Thừa lời dạy của ân sư cảm hóa lòng người rất sâu xa, người đời hiện nay chỉ mưu cầu lợi lộc cho riêng mình mà không

nghĩ đến sự tai hại của kẻ khác, hành động như vậy há chẳng khiến đời sống mỗi ngày một sa đọa sao?

Tế Phạt: Chúng sinh chỉ vì không tin nhân quả, không hiểu luật nhân quả thuộc cõi vô hình, hoàn toàn chi phối cõi hữu hình. Bởi vậy, những kẻ làm điều bất lương bất nghĩa cuối cùng sẽ hối chẳng kịp.

Bữa nay, thầy trò mình tới phỏng vấn một kẻ chuyên làm điều bất nhân ác đức, âm dương tuy cách biệt hai đường, song thân nhân cũng không tránh khỏi đọa đày thống khổ.

Thái Sinh: Lời dạy của ân sư quả là có cầu cũng khó được, hi vọng những kẻ làm điều ác thấy gương đó kinh sợ mà thức tâm.

Tế Phạt: Mau lên đài sen, chúng ta chuẩn bị khởi hành.

Thái Sinh: Thừa con đã sửa soạn xong, mời ân sư lên đường.

Tế Phạt: Đã tới nơi, trò ngoan mở mắt ra.

Thái Sinh: Phía trước gia đình này âm khí quá nặng nề, khiến cảm thấy kinh hãi không rõ nguyên nhân tại sao?

Tế Phạt: Trong chương sách Thái Thượng Cảm Ứng có nói: “Thiện ác quả báo như bóng theo hình” (*Thiện ác chi báo như ảnh tùy hình*). Long mạch nhà này bị một lớp âm khí dày đặc bao phủ, đó là hậu quả của việc làm ác đức nghiệp báo.

Thái Sinh: A thì nguyên nhân là như vậy, kính xin ân sư chỉ dạy thêm để được rõ gia đình này đã phạm vào những tội ác nào?

Tế Phật: Được, con hãy nhìn vị thanh niên đang ngồi hút thuốc trên sô-pha kia, trước đây ít năm vì ham mê bài bạc nên đã buôn bán gian lận, sau đó lại còn lòng ma dạ quỷ, lập hội đầu tiên rồi bỏ trốn, tưởng rằng quỷ thần không hay, nào ngờ chỉ trừ không làm mới không biết, nên mặc dù đã trốn về miền nam tìm nơi kín đáo ẩn mình song vẫn không tránh khỏi mắt phép của Tiên Phật theo dõi.

Thái Sinh: Quả là thất đức, trước sau gia đình này cũng bị ác nghiệp quả báo.

Tế Phật: Kẻ làm ác, chỉ có thể trốn lánh được một thời gian ngắn, chứ không thể thoát được cả đời, lại càng không tránh nổi kiếp sau, trò ngoan nhìn kỹ vị trung niên này sẽ thấy thần hồn điên đảo, vì hằng ngày say sưa truy lạc, thân hình tiêu tụy như xác ma, đời sống của con người sa đọa tới mức đó thì còn ý nghĩa gì?

Thái Sinh: Thừa vâng, vị đó coi bộ thật là bất thường, tâm bị rối loạn, luôn hoang mang kinh hãi.

(còn tiếp)

